

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

MEDDELANDE FRÅN EUROPEISKA CENTRALBANKEN AVSEENDE FÖRELÄGGANDET AV SANKTIONER VID ÅSIDOSÄTTANDE AV RAPPORTERINGSKRAVEN FÖR BALANSRÄKNINGSSTATISTIK

(2004/C 195/10)

1. Inledning

I artikel 7.1 i rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter⁽¹⁾ anges att Europeiska centralbanken (ECB) skall ha rätt att förelägga sanktioner mot de uppgiftslämnare som har sin hemvist i den deltagande medlemsstaten och som inte efterlever kraven i förordningen eller i ECB:s förordningar eller beslut om utformning och fastställande av ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter.

I artikel 7.4 i förordning (EG) nr 2533/98 fastställs de högsta sanktionsbelopp som ECB kan förelägga uppgiftslämnarna: vid åsidosättande av skyldigheten att överlämna uppgifterna inom utsatt tid, vite som inte överstiger 10 000 euro per dag, totalt inte överstigande 100 000 euro; om de överlämnade statistiska uppgifterna är oriktiga, ofullständiga eller har en form som inte överensstämmer med kraven, böter inte överstigande 200 000 euro; och vid åsidosättande av skyldigheten att tillåta ECB och de nationella centralbankerna att verifiera korrektheten och kvaliteten på de överlämnade statistiska uppgifterna, böter inte överstigande 200 000 euro.

Inom de ovan angivna gränserna och för att tillförsäkra öppenheten i ECB:s sanktionspolitik, skall detta meddelande klargöra de principer som ECB skall följa från referensperioden december 2004 för månatliga rapporteringskrav och från det fjärde kvartalet 2004 för kvartalsvisa rapporteringskrav när den förelägger sanktioner för åsidosättande av rapporteringskraven för balansräkningsstatistik som beror på underlåtenhet att uppfylla minimistandarderna i bilaga IV till förordning ECB/2001/13 av den 22 november 2001 om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut⁽²⁾.

2. Allmänna principer

Sanktioner kan föreläggas för åsidosättande av skyldigheten att uppfylla minimistandarderna för överföring, inbegripet rapportering inom utsatt tid (se artikel 7.2 a i förordning (EG)

nr 2533/98 och avsnitt 1 i bilaga IV till förordning ECB/2001/13) och minimistandarderna för noggrannhet och begreppsmässig överensstämmelse (se artikel 7.2 b i förordning (EG) nr 2533/98 och avsnitten 2–4 i bilaga IV till förordning ECB/2001/13).

En uppgiftslämnare uppfyller minimistandarderna för rapportering inom utsatt tid genom att inge sina balansräkninguppgifter inom de tidsramar som fastställs av den relevanta nationella centralbanken (se avsnitt 1 a i bilaga IV). Endast om balansräkningen uppfyller de tekniska rapporteringskrav som fastställs av den nationella centralbanken (t.ex. vad gäller formatet), (se avsnitt 1 b–d i bilaga IV), verifieras huruvida minimistandarderna för rapportering inom utsatt tid har uppfyllts.

En uppgiftslämnare uppfyller minimistandarderna för noggrannhet om balansräkninguppgifterna stämmer lineärt (dvs. delsummorna skall sammanräknade stämma med totalsumman), och om uppgifterna som inrapporteras med olika frekvens stämmer sinsemellan.

En uppgiftslämnare uppfyller minimistandarderna för begreppsmässig överensstämmelse om balansräkninguppgifterna överensstämmer med definitionerna och klassificeringarna i förordning ECB/2001/13.

För dessa typer av åsidosättanden skall metoden för att avgöra vilken sanktion som är tillämplig baseras på de principer som framgår av avsnitten 3 och 4. Först beräknas ett grundbelopp som sedan antingen kan sänkas eller höjas beroende på om det förekommit förmildrande eller försvärande omständigheter i enlighet med vad som framgår av artikel 2.3 i rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner⁽³⁾.

Om särskilt viktiga förmildrande omständigheter föreligger kan ECB i undantagsfall besluta att inte förelägga någon sanktion för ett åsidosättande.

⁽¹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EGT L 333, 17.12.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning ECB/2003/10 (EUT L 250, 2.10.2003, s. 17).

⁽³⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 4.

Vid allvarliga försummelser kommer ECB inte att följa de principer som framgår av avsnitten 3 och 4 utan istället, med beaktande av proportionalitetsprincipen och den övre beloppsgränsen på 200 000 euro som framgår av artikel 7.4 i förordning (EG) nr 2533/98, bestämma sanktionen individuellt från fall till fall. Uttrycket "allvarlig försummelse" avser fall då uppgiftslämnare åsidosätter sin rapporteringsskyldighet och t.ex. medvetet lämnar inkorrekta uppgifter och/eller tydligt visar prov på bristande noggrannhet och samarbetsvilja. Allvarlig försummelse omfattar bl.a. följande situationer:

- a) Systematisk underlåtenhet att uppfylla minimistandarderna för revideringar.
- b) Rapportering av inkorrekta uppgifter, vilket beror på bedrägligt förfarande.
- c) Systematisk rapportering av inkorrekta uppgifter
- d) Uppenbar underlåtenhet att samarbeta med den berörda nationella centralbanken och/eller ECB.

3. Grundbelopp för sanktioner avseende andra åsidosättanden än allvarliga försummelser

Hur hög sanktionen blir beräknas med utgångspunkt från ett grundbelopp. Detta belopp reflekterar kvantitativa aspekter. Grundbeloppet höjs beroende på hur allvarligt åsidosättandet är.

Hur allvarligt åsidosättandet av skyldigheten att överlämna uppgifter inom utsatt tid anses vara, beror på hur många arbetsdagar efter utgången av den nationella centralbankens fastställda tidsfrist som uppgifterna inkommit. Därutöver kommer sanktionsbeloppet att variera beroende på uppgiftslämnarens ekonomiska storlek, beräknad efter summa tillgångar/skulder i balansräkningen.

När det gäller bristande noggrannhet och/eller bristande begreppsmässig överensstämmelse görs bedömningen av hur allvarligt åsidosättandet är med utgångspunkt i hur stor diskrepansen är mellan de inkorrekta och/eller bristande begreppsmässigt överensstämmande uppgifterna i balansräkningen och korrekta och/eller begreppsmässigt överensstämmande uppgifter. Sanktionsbeloppet kommer också att variera beroende på uppgiftslämnarens ekonomiska storlek. Vid bedömningen av åsidosättande rörande bristande noggrannhet

och/eller bristande begreppsmässig överensstämmelse, kommer ECB inte att beakta avrundningsfel eller obetydliga fel. Dessutom kommer inte heller normala revideringar, dvs. icke-systematiska revideringar till de serier som rapporteras inom perioden (månaden eller kvartalet) efter den första rapporteringen att anses innebära bristande begreppsmässig överensstämmelse.

4. Försvårande eller förmildrande omständigheter avseende andra åsidosättanden än allvarliga försummelser

Grundbeloppet kan höjas eller sänkas beroende på försvårande och/eller förmildrande omständigheter.

Enligt artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2532/98 kan försvårande omständigheter omfatta följande:

- a) Upprepade och/eller ofta förekommande åsidosättanden.
- b) Vägran att samarbeta eller otillräckligt samarbete.
- c) Tidigare sanktioner som förelagts samma uppgiftslämnare av andra myndigheter, baserade på samma fakta.
- d) Vinster som uppgiftslämnaren gjort på grund av åsidosättandet.

Enligt artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2532/98 kan förmildrande omständigheter omfatta följande:

- a) Uppgiftslämnarens noggrannhet och goda samarbete, i synnerhet om uppgiftslämnaren fortsätter att rapportera uppgifter till den nationella centralbanken.
- b) God tro.
- c) Uppgiftslämnarens öppenhet när denne tolkat och fullgjort sin rapporteringsskyldighet.
- d) Då åsidosättandet inte fått några följder (t.ex. när det gäller åsidosättande av skyldigheten att överlämna uppgifterna inom utsatt tid kommer en mildare sanktion att föreläggas då t.ex. uppgiftslämnaren, trots att denne rapporterat sina balansräkningsuppgifter för sent, ändå inkommit med dem i så god tid att den nationella centralbanken hunnit inkludera dem i överföringen av de nationella aggregaten till ECB).
- e) Antalet åsidosättanden är litet.